

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2015 r. – Komisja Europejska/Jørgen Andersen, Królestwo Danii, Danske Statsbaner SV (DSB)

(Sprawa C-303/13 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Konkurencja — Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez władze duńskie na rzecz przedsiębiorstwa publicznego Danske Statsbaner (DSB) — Umowy o świadczenie usług publicznych w zakresie kolejowego transportu pasażerów między Kopenhagą (Dania) a Ystad (Szwecja) — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Stosowanie przepisów prawa materialnego w czasie]

(2015/C 389/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Jørgen Andersen (przedstawiciele: adwokaci J. Rivas Andrés, G. van de Walle de Ghelcke i M. Nissen), Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Thorning i V. Pasternak Jørgensen, pełnomocnicy, wspierani przez R. Holdgaard, adwokat), Danske Statsbaner SV (DSB) (przedstawiciel: M. Honoré, adwokat)

Interwenient popierający Jørgena Andersena: Dansk Tog (przedstawiciele: adwokaci G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés i M. Nissen)

Sentencja

1) Wydany przez Sąd Unii Europejskiej wyrok Andersen/Komisja (T-92/11, EU:T:2013:143) zostaje uchylony w zakresie, w jakim w odniesieniu do pomocy wypłaconych od dnia 3 grudnia 2009 r. tytułem drugiej umowy o świadczenie usług publicznych w zakresie transportu zawartej na lata 2005–2014 Sąd stwierdził nieważność art. 1 akapit drugi decyzji Komisji 2011/3/UE z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie umów o świadczenie usług publicznych w zakresie transportu zawartych pomiędzy duńskim ministerstwem transportu a Danske Statsbaner [pomoc państwa C 41/08 (ex NN 35/08)].

2) W pozostałym zakresie odwołanie główne zostaje oddalone.

3) Odwołania wzajemne zostają oddalone.

- 4) W konsekwencji sprawa zostaje przekazana do Sądu Unii Europejskiej, by w ramach trzech zarzutów skargi, przy uwzględnieniu art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70, orzekł on w przedmiocie zgodności z prawem decyzji 2011/3 w zakresie, w jakim stwierdzono w niej, że pomoce wypłacone od dnia 3 grudnia 2009 r. tytułem drugiej umowy o świadczenie usług publicznych w zakresie transportu zawartej na lata 2005–2014 były zgodne z rynkiem wewnętrznym.
- 5) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba izba) z dnia 6 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance de Bordeaux – Francja) – Thierry Delvigne/Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

(Sprawa C-650/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 39 i 49 — Parlament Europejski — Wybory — Prawo głosowania — Obywatelstwo Unii Europejskiej — Działanie wstecz łagodniejszej ustawy karnej — Ustawodawstwo krajowe przewidujące pozbawienie prawa wyborczego w wypadku skazania w trybie karnym orzeczonego w ostatniej instancji przed dniem 1 marca 1994 r.)

(2015/C 389/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'instance de Bordeaux

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thierry Delvigne

Strona pozwana: Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

Sentencja

Artykuł 39 ust. 2 i art. 49 ust. 1 zdanie ostatnie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by przepisy krajowe państwa członkowskiego takie jak będące przedmiotem postępowania głównego wykluczały z mocy prawa spośród osób, którym przysługuje prawo głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, osoby, które, podobnie jak skarżący w postępowaniu głównym, zostały skazane w trybie karnym za zbrodnię wyrokiem, który stał się prawomocny przed dniem 1 marca 1994 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.